

Τῇ ΙΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * * * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ', καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

ᾠδὴ Πα ρ

K ^{B8}
 υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
^{Πα}
 κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}

ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

^{B8}Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε ^Β

Ἡ Στιχολογία. ^Β

^{B8}Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Β

^{B8}Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι ⁶ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω ⁶

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶

Ε^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου ⁶

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ⁶

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ⁶

A ^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου ⁶

E ^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ⁶

Π ^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα ⁶

P ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ⁶

E ^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου
ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ⁶

E ^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δω ως μοι ⁶

E ^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ ⁶

Γ ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ως μου ⁶

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἱερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὁρέων μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σῶζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἀρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφησθε θεσπέσιε, προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση

θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ
ἐξοδοί· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ
σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς
ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως
ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης
ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας
ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις
σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

Ἦχος 1. Πα ρ

Δ ^M ο ξ α α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π 9}

και αι ^M γι ω ω ^{Πα} Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}

K ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^{Δ 2} και εις τ8 8 8ς

αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

^{π 9}
μην

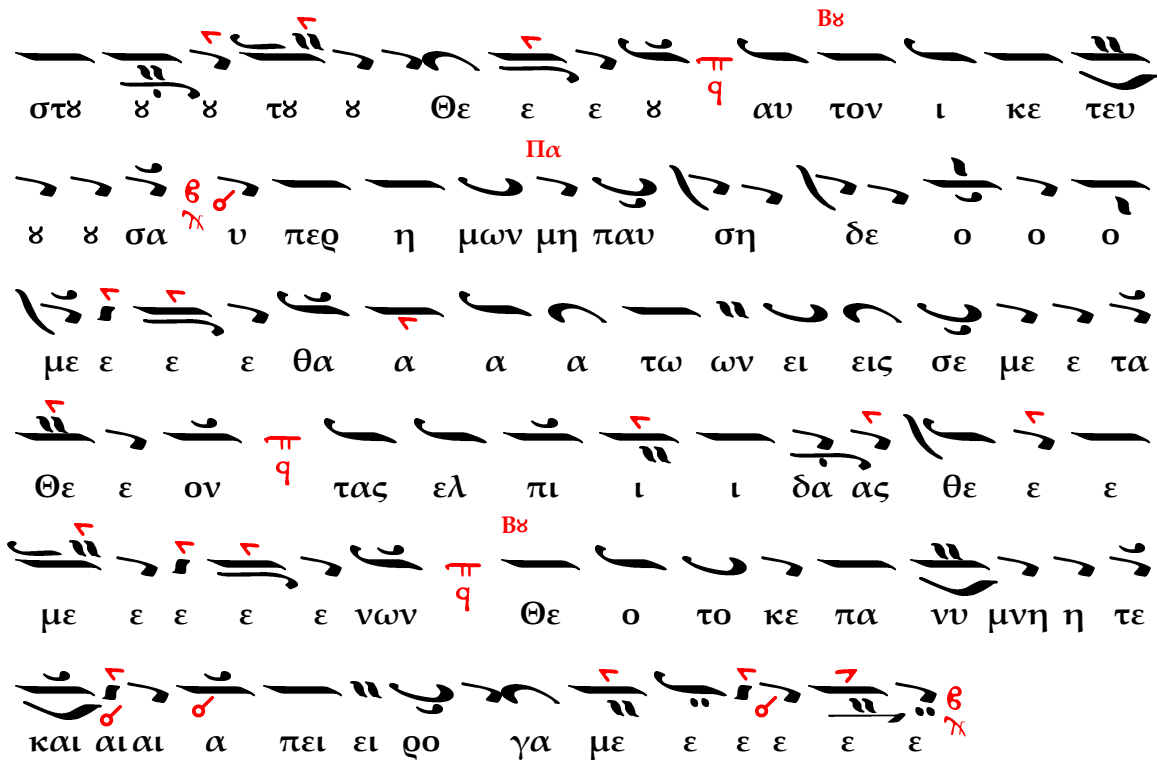
T ^{B8} ην παν σε πτον σ8 κοι μη σιν Πα να γι α Παρ

θε νε α α γνη ^{Δ 2} των Αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν

ου ρα α α νω ^{Δ 2} και αν θρωπων το γε νος ε πι της

^{Πα} γης μα κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν ^{π 9} ο τι μη τηρ

γε γο ο νας ^{π 9} τ8 ποι η του των α πα α α αν τω ων Χρι

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα
Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

ὦ θαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ᾄδουσι τὸν ἐξόδιον.

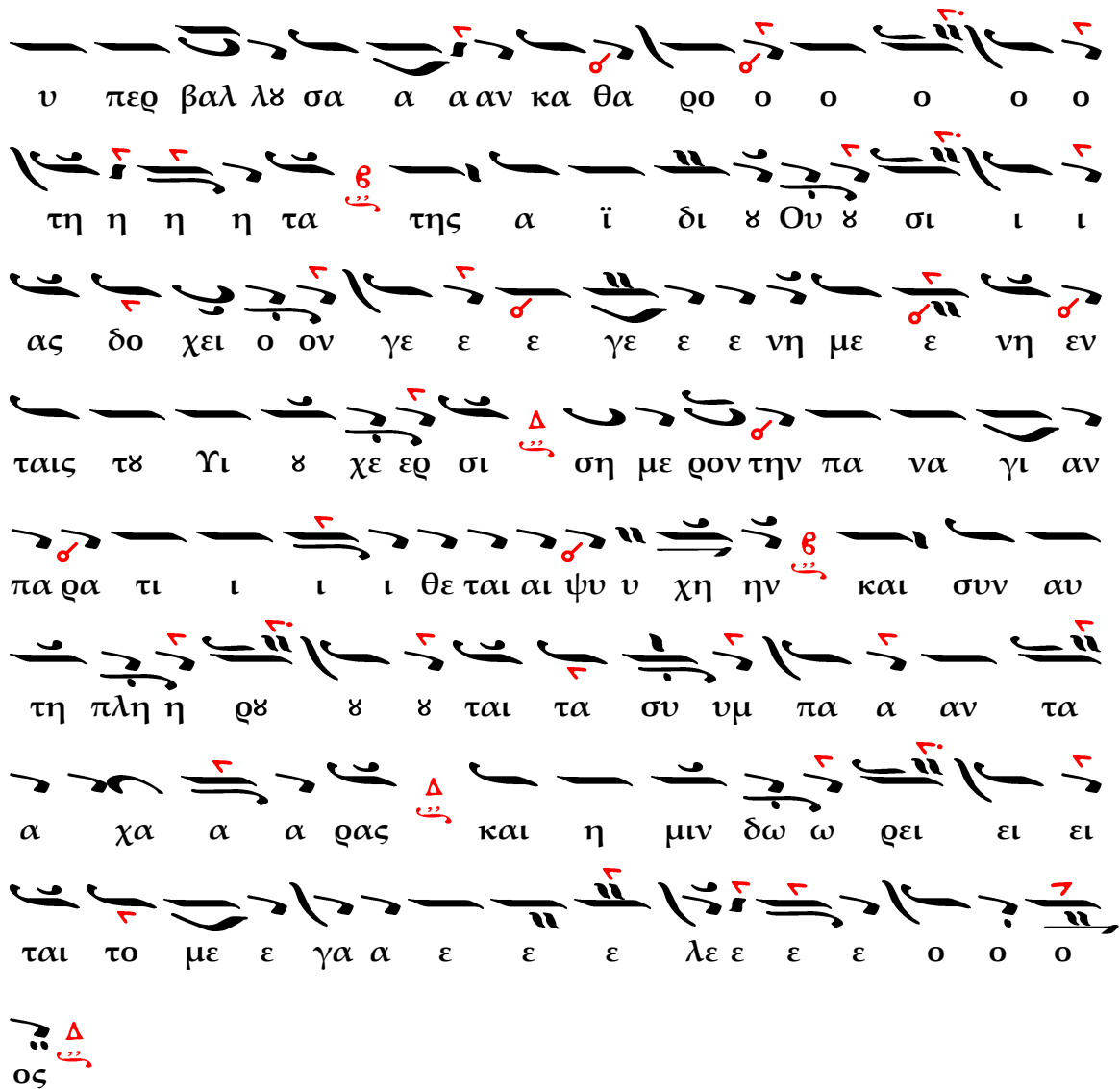
Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω των α α μην

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ
πα α α α αρ χς ς ς ς σα και των Χε ρς
βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι
σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός

σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος Δι. Ϡ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ⲉⲩⲛⲉⲩⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲣ ρο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ⲉⲩⲛⲉⲩⲙⲉⲛⲟⲩ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ⲉⲩⲛⲉⲩⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲣ ρο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ⲉⲩⲛⲉⲩⲙⲉⲛⲟⲩ

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι. -Ϡ

Τη Θεοτοκῶ εκτενώς νυν προσδράμω
μεν ἁμαρτωλοὶ καὶ αἰτάνοι καὶ προσπεσω-
μεν ἐν μέτανοι ἀκράζοντες ἐκ βαθεΐας ψυχῆς
Δεσποινά βοήθηήσον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖ-
σα σπευσσον ἅπολυ με ἐθαύποπληθῆσαι
σμάτων μη ἀποστρέψῃς ὁ δὲ λῆς κενός
σε γάρ καί μοι νηνεύει δακρυμένη θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι. -Ϡ

Ουσιώπησω ὡς ποτε Θεοτοκε
τάς δυνάσται ἀσπλάλιν οἱ ἀναξι-
οὶ εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσαι
ἡμᾶς ἐρρυσάατο ἐκ τῶν κινδύνων
τίς δὲ διέφυλα ἄξεν ἕως νυν ἐλευθερῶς
οὐκ ἀποστῶμεν Δεσποινά ἐκ σου ὁ δὲ

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ς

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
τϩ ρ γϩ σα πο τε Μω σα ἱ κη ρα α βδος ς αυ ρο τυ
πως πλη ξα σα και δι ε λϩ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α
σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζϩ σι την τα πει
νην μϩ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ
πτϩ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φως τε το κυι ι
αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ
μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ
θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχραν τε τη κραταια δυ να μεισθα νυ μνω με

γα λυ υ νω την α μετρον σθ συμ παθει αν και την εις

ε με σθ πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυγον αν τι λη

ψιν κραται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δραμον και γο νυ κλινω δεσ ποινα και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κατα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τθ βο αν τρα νο τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε

προ ι στα σο υ περ ε μθ πρε σβευ ου σατω Υι ω και

Θε ω ω σθ τις εκ το σθ τθ με κλυ δωνος και δει νων
κιν δυ νωνερ ρυ σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φθρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον
εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο
της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παντων ο δυ νη ρως κρα ζω σοι
προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν
δος μοιτω δσ λω σθ τω τα πει νω και α θλι ω
την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τθ εν τι θερ μως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να
τας ευ ερ γε σι ας σθ κο ο ρη και τα ε λε η σθ
ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω

την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σθ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζειτων συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα ταπον τι ζσ σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προστα σι α μσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να

σε την τσ θα να τσ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου

προς ζω ην α νη γα γες εις γην μερευσαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δσ 8 λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα

νυ υμ νη τε Θε ο το κε ε πι την ε μην χα λε

πην τσ σω μα α τος κακωσιν και ι α σαι της ψυ

χης μ 8 το αλ γο ο ο ος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ὄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Π ρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη

τον ε λε 8ς πη γη τσ κο σμ 8 κα τα φυ γι ον

εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε

σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ'.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Σ υ μ ε ι σ χ υ ς Κυ ρι ε συ μ ε και δυ να μις συ
Θε ο ος μ ε συ μ ε α γ α λ λι α μα ο πα τρι κ ε ς
κο λ π ε ς μ η λι π ω ν και την η με τε ε ρ αν π τ ω χ ει αν
ε πι σ κε ψ α με ν ο ς δι ο συν τ ω Προ φ η τη η Α β βα
κ ε μ συ κ ρ αυ γ α ζ ω τη δυ να μει σ ε δο ξ α φι λ αν
θ ρ ω πε

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σ ο ν η μ α ς

Κ αι π ε λ ο ι π ο ν α λ λ η ν ευ ρ η σω αν τι λ η ψ ι ν
προ σ φ υ υ γ ω π ε δε και σω θ η σο μ αι τι να θε ρ μ η ν ε
ξ ω βο η θ ο ν θ λι ψ ε σ ι τ ε β ι ι ε και ζ α λ αι ς ο ι μ ο ι κ λ ο
ν ε με ν ο ς εις σε μ ο ν η ν ε λ πι ζ ω ω και θα ρ ρ ω και καυ
χω μ αι και προ στ ρ ε χ ω τη σ κε π η σ ε σω σ ο ν με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον τς ε λε ρς σς τον

πλς σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν

και τα πει νην πα να γ νε ψυ χη η μς των συμ φο ρων

και των θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ

νω κη ρυτ τω και προ στρε χω τη σκε πη σς σω σον

με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπι λον μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον ελ πις α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π ως ε χει πειν σκ κατ α ξι αν δυ νη σο μαι τς

α με ε τρς οι κτιρ μς σκ δεσ ποι να τς την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρς με ε νηνως υ δωρ πε

ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ

ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαυ

σα

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σκ

το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τρι

ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς

το φω ωσ των εν το λων σκ τας ο δς μς κα τευ θυ νον

δε ο μαι

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε

νε χαι ρε θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε πη χαι ρε ο

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας
ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης
α με τρη τς χρη στο τη τος τοι γα ρην δο ξα ζω υ
μνο λο γω ω και με γα λυ νω σς την α φα τον προς με
συμ πα θει αν

Ὠδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Τ ην δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μς τας θλι ψεις ο τι κα κων η
ψυ χη μς ε πλη η σθη και η ζω η μς τω α δη προ
ση γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την
α θλι αν μς ψυ χη ην και καρδι αν και σκο τα σμον εμ

ποι ου σι μοι κο ο ρη ^Δαλλ η γεν νη σα σα φως το α προ

σι τον ^δα πε λα σον ταυ τα μα κρα ^Δτη εμ πνευ σει της θει

ας πρε σβει ας ^δσδ

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^δ

Π α ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψει σιν οι οι δα και

των νο σων ι α τρον σε γι νω σκω ^δκαι παν τε λη συν

τριμ μον τϑ θα να α τϑ ^Δκαι πο τα μον της ζω ης α νε ξαν

τλη τον ^δκαι παν των των εν συμ φο ραις ^Δτα χι νην και ο

ξει αν αν τι λη ψιν ^δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^δ

Ο υ κρυ υ υ πτω σδ τον βυ θον τϑ ε λε ε ϑς και

την βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα των ^δκαι την πη γην

την α ε να ον ο οντως ^Δτης προς ε με συμ πα θει ας σδ

δε σποι να ^δαλλ α πα σιν ο μο λο γω ^Δκαι βο ω και

κη ρυτ τω και φθε γγομαι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ωσ
περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
τα σχσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκςσι βε λει των
θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην
και ρυστην πα να χραν τε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς
δς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
ον εις σε κα τα φευγομεν ως αρ ρη κτον τει χος και
προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γς τον Λο ο
γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
τε κου σα δυ σωπησον ως ε χς σα μη τρι κην πα
αρ ρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αει Θεο το κε των τιμωντων σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δισ)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι (δισ)

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου

εν πα ση γε νε α και γε νε α ⁶ (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

⁶ **T** ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

M νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
 εν πα ση γε νε α και γε νε α ⁶ (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

T ου ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πασι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

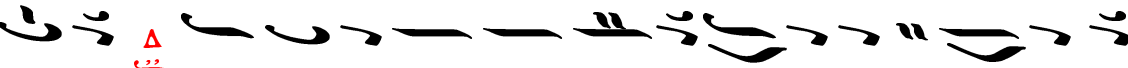

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μᾶ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τᾶ ι κε τᾶ σθ θλι ψις γα αρ ε χει

με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το

ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πᾶ προ σφυ γω

ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μᾶ με νος και πα ρα μυ

θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δεσ ποι να τᾶ κο σμᾶ ελ πις και

προ στα σι α των πι ζων μη μᾶ πα ρι δης την

δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ου δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με

νος α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε

ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα

νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε

ω ως

Μεταβολη των θλιβων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μσ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη
μο νη προστα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δες Ἐ βραιὼν ἐν κα μι ι νω ^Δ ₂ κα τε
πα τησαντην φλο γα θαρ σα λε ως ^ν ₂ και εις δρο σον το
πυρ με τεβαλ λον βο ω ὦντες ^Δ ₂ [♂] ₂ ευ λο γη τος ει Κυ ρι
ι ε ^Δ ₂ ο Θε ος εις τας αι ω νας ^ν ₂

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν ₂

Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε ^Δ ₂ σκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη ματων ^ν ₂ φω τα γω γη σον
συ φω τος ου σα δο χει ει ον ^Δ ₂ [♂] ₂ το κα θα ρο και α μω
ω μον ^Δ ₂ ι να πο θω σε δο ξα ζω ^ν ₂

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν ₂

Σ κε ε πη γε νς και προ στα σι ι α ^Δ ₂ και αν
τι ληψις και καν αυ χη μα παρ θε νε ^ν ₂ γυ μνω θεν τι
μοι νυν α πα σης βο η θει ει ας ^Δ ₂ [♂] ₂ α βο η θη των
δυ να α μις ^Δ ₂ και ελ πις α πηλ πισμενων ^ν ₂

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ

δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω α πο λαν σας των

σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο

τη η τος και α πει ρων σθ θαυ μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ και ε πι

σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων

και βλα βης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σθ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρ θε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψα υ τε εις παν τας τας αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε υς σϝ παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τϝ με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δϝ μοι οι χει ρα βο η θει ας κα

τα πον τϝ με ε νω κα κω σε σι τϝ βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τϝ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα βϝ υ μϝ τη κρα ται α σϝ σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και αι ει και εις τς αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^νδλ

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε ^νδλ χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων ^Δδλ δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος ^νδλ

έτερα θέσις: ^νδλ ω ρα ι σμα και κλε ος ^νδλ

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^λδλ Γα ρ

Ε ^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^νδλ και της

γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις ^{Νη}

αν θρωποις σω μα τι κως ^{Γα} ^νδλ και η γα στη ρ σου γε γονεν ^{Νη}

ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο ^{Γα} ^{Ηα}

το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με ^{Νη} ^{Γα}

γα λυ νου σι ^νδλ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^νδλ

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη^{δζ} που προσ
δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
ε φευ ρω κα τα φυ γην^{Γα} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι
ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον^{δζ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^{δζ}
Ο^{Γα} υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον^{δζ} με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε ξει πειν^{δζ} των υ περ νθν θαυ μα
των σδ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νθ σιν ως α λη θη Θε
ου λο χευ τρι αν^{δζ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{δζ}

Ε^{Γα} ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω^{δζ} και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν
 σθ πα σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σθ
 ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα
 λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ
 ση παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Τ ην δε η σιν μθ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βθ μθ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νθς Δε σπο τθ Θε ος
 μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ 8

Θε 8 ημων

Την τι μι ω τε εραντων Χε ρ8 βιμ και εν δο

ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τωστων Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε

κ8 8 σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ

τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι

ναν τδ κο σμ8 υμ νο ις τι μη σω μεν

Απο των πολ λω ων μα α μα ρ τι ων α σθε

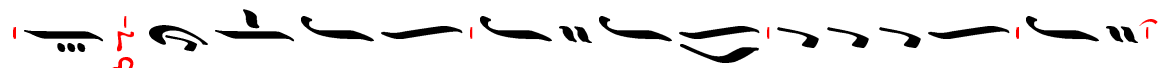
νει το σω ω μα α σθε νει μα και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ενων συ υ μοιβο η θη σον
 Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τϷ Λυ τρω τϷ δε ξαι
 πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι ι να
 με σι τευ σης προς το ον εκ σϷ τε χθεν τα ω Δε σποι
 να τϷ κο σμϷ γε νου με σι τρι α
 Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μω σσι την ω δην νυν τη
 πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα
 τϷ Προ δρο ο μϷ και παν των των Α γι ι ων δυ
 σω πει Θε ο το ο κε τϷ οικτει ρη ησαι η μας
 Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ
 σκυ νων των την ει κο ο να σϷ την σε πτην τη ην ι στο
 ρη θει σαν υ πο ο τϷ Α πο στο λϷ ΛϷ κα ι ε
 ρω τα τϷ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ζρα τι αι Προ δρο
 με Κυ υ ρι ι Ϸ Α πο στο ο λων η δω δε

 κας ^δ οι Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο

 κς ^υ ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι

 η ^χ μα α α ας ^δ

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε**, ἐλέησον. **Κύριε**, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

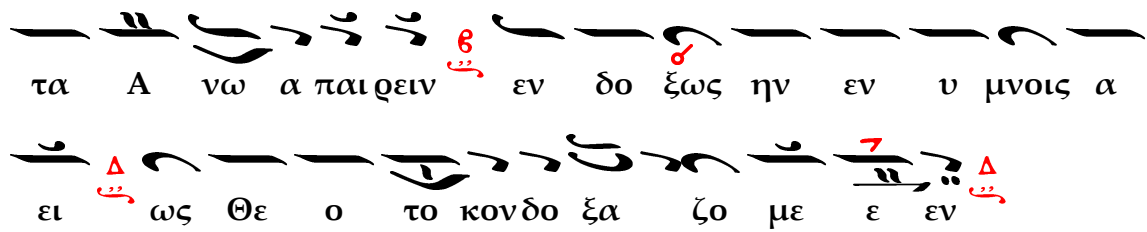
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^δ Δι-Θ.

 Α οι προ σκιρ τη σα τε χει ρας κρο τῶν τες πισ τως ^ε

 και πο θω α θροισθη τε ση με ρον χαι αι ρον τες ^Δ και

 φαι δρωσ α λα λα ζο ντες ^ε παν τες εν ευ φρο συ νη τς

 Θε ο γαρ η Μη τηρ ^Δ μελ λει των ε πι γει ων προς

Εἴτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ φάλλωνται, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἰχθὺς ἡ Γαλ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων π σ υ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μ ς ς το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ πα

ρα α λα α βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε

ε λω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε

ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ

στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα βϝ μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι τω ω ν

αι ω ω νι ω ω ω ν βα σα α α α νων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον Θε ον μη μϝ ε ε λεγ ξη

τας προ α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ω ν Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε
 ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει
 ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο στα λα κτε
 θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε
 δρα τβ βα α α σι λε ε ε ε ως α κα το
 νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα λδ ς
 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.